

DOKUMENT

Denní novinky o digitálním vysílání v České republice i ve světě
<http://www.rozhlas.cz/digital>

Každou sobotu po zprávách v 10.30
tři minuty o digitalizaci
na Českém rozhlase 1 – Radiožurnálu

Návrh

ZÁKON

ze dne 2007,

kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o elektronických komunikacích

Čl. I

Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronické komunikaci), ve znění zákona č. 290/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb. a zákona č. 110/2007 Sb. se mění takto:

1. V § 24 odst. 2 písm. c) se slova „a televizního“ zrušují.
2. V § 24 odst. 2 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:
„d) u šíření a přenosu televizního vysílání (rozhlasová služba) v rozmezí od 375 do 18 000 000 Kč za jeden přidělený kmitočtový kanál v závislosti na druhu kmitočtového pásma a televizního vysílání a na parametrech rádiového zařízení,“.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena e) a f).

3. V § 24 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

(4) Poplatky uhrazené držitelem oprávnění k využívání rádiových kmitočtů za využívání rádiových kmitočtů pro rozhlasovou službu jsou oprávněně vynaloženými náklady, jejichž úhradu může držitel oprávnění k využívání rádiových kmitočtů požadovat od provozovatele rozhlasového nebo televizního vysílání.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

4. V § 24 odstavec 5 včetně poznámky pod čarou zní:

„Vláda stanoví nařízením výši, popřípadě způsob výpočtu poplatku podle odst. 2 a dobu jeho splatnosti. U poplatku podle odstavce 2 písm. d) vláda stanoví výši poplatku rozdílně pro analogové a digitální televizní vysílání a stanoví způsob určení výše prominutí části poplatku pro držitele oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, v jehož síti elektronických komunikací vysílají provozovatelé televizního vysílání, kteří vyslovili svůj bezpodmínečný souhlas s vrácením souboru technických parametrů vysílání stanovených v jejich licencích v souladu s Technickým plánem přechodu a závazek ukončit provozování analogového vysílání do 9. září 2009 nebo do 10. října 2010 podle zvláštního zákona^{16a)}.

„^{16a)} § 25a odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č.“.

5. V § 72a se vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání je povinen vyhovět důvodnému požadavku provozovatele rozhlasového a televizního vysílání na uzavření smlouvy podle odstavce 1. Podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání může při jednání o návrhu smlouvy odmítnout takový návrh, který neodpovídá technickým parametrům jeho sítě nebo je ekonomicky nepřiměřený anebo je v rozporu s jeho jinými smluvními závazky.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

6. V § 72a odst. 4 se na konci odstavce doplňuje věta, která zní:

„Má-li strana sporu, na níž je žádáno uzavření smlouvy, rovněž povinnost takovou smlouvu uzavřít, lze se do jednoho roku od zahájení jednání o smlouvě domáhat u Úřadu, aby prohlášení vůle bylo nahrazeno jeho rozhodnutím.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. II

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 348/2005 Sb. a zákona č. 235/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se na konci písmene y) tečka nahrazuje čárkou a doplňují písmena z) až zb), která včetně poznámky pod čarou č. 1d znějí:

„z) programovým multiplexem soubor alespoň 5 televizních programů vysílaných digitálně jedním nebo více provozovateli vysílání s licencí prostřednictvím sítě elektronických komunikací^{1d)} zajišťované jedním podnikatelem sítě elektronických komunikací nebo jednou skupinou podnikatelů sítě elektronických komunikací,

za) přechodnou licenci dočasné oprávnění k provozování digitálního televizního vysílání za podmínek stanovených tímto zákonem,

zb) kompenzační licenci oprávnění k provozování digitálního televizního vysílání za podmínek stanovených tímto zákonem.

^{1d)} § 2 písm. h) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).“.

2. V § 17 odst. 4 větě první se slova „nebo registrací [§ 2 odst. 1 písm. g), § 26 a násl.] k provozování převzatého vysílání pouze digitálně“ zrušují.

3. § 17 se doplňuje odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Ustanovení odstavce 4 se nevztahuje na udělování licence k místnímu vysílání šířenému prostřednictvím vysílačů.

(6) Podnikatel nebo skupina podnikatelů sítě elektronických komunikací^{1d)} jsou oprávněni dočasně provozovat převzaté vysílání podle § 26, neprojeví-li zájem o provozování digitálního televizního vysílání v síti elektronických komunikací zajišťované tímto podnikatelem nebo touto skupinou podnikatelů sítě elektronických komunikací žádný provozovatel digitálního televizního vysílání s licencí podle § 12 nebo přechodnou licenci podle § 24a anebo provozovatel digitálního televizního vysílání uvedený v § 25b odst. 2.“.

4. V § 18 odstavec 3 zní:

„(3) Rada vydá samostatné rozhodnutí o udělení jedné nebo více licencí a samostatné rozhodnutí o zamítnutí žádostí ostatních žadatelů o licenci. Rozhodnutí o udělení licence obsahuje výrok nebo výroky o udělení jedné nebo více licencí jednomu nebo více žadatelům o licenci, odůvodnění, které obsahuje kritéria, na jejichž základě byla licence udělena žadateli o licenci a poučení o opravném prostředku. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o licenci obsahuje výrok nebo výroky o zamítnutí žádosti nebo žádostí žadatelů, odůvodnění a poučení o opravném prostředku.“.

5. V § 20 odstavec 1 zní:

„(1) Rada může omezit soubor technických parametrů vysílání provozovateli vysílání s licencí, který podle závazného stanoviska Českého telekomunikačního úřadu efektivně nevyužíval přidělený kmitočtet po dobu a za podmínek stanovených zvláštním právním

předpisem¹⁾; do této doby se nezapočítává doba, po kterou vysílání nebo efektivnímu využívání kmitočtu bránily odůvodněné technické překážky.“.

6. Za § 24 se vkládají nové § 24a až 24d, které včetně nadpisu znějí:

„Přechodná licence k provozování digitálního vysílání

§ 24a

(1) Přechodnou licenci k provozování digitálního televizního vysílání (dále jen „přechodná licence“) uděluje Rada ve zvláštním řízení. Přechodná licence opravňuje provozovatele vysílání, který není držitelem licence podle § 12, k digitálnímu zemskému celoplošnému televiznímu vysílání a k šíření teletextu včetně služeb přímo souvisejících s tímto programem v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem a jinými právními předpisy. Přechodná licence vstupuje v platnost dnem, kdy rozhodnutí Rady nabylo právní moci s výjimkou případů podle § 18 odst. 2.

(2) Přechodná licence se uděluje na dobu 5 let.

(3) Není-li po dobu platnosti přechodné licence udělena jejímu držiteli licence podle § 12 nebo nedojde-li uzavření dohody o vyrovnání povinností a závazků mezi držitelem přechodné licence a držitelem licence podle § 12 (dále jen „dohoda“), prodlužuje se platnost přechodné licence o dalších 5 let. Po uplynutí této lhůty platnost přechodné licence zaniká.

(4) Platnost přechodné licence zaniká také v případě, kdy provozovatel vysílání ne zahájí digitální televizní vysílání ve stanoveném termínu, a to dnem následujícím po dni, kdy měl zahájit vysílání.

§ 24b

Přechodná licence může být vydána pouze osobě:

- a) která splňuje podmínky stanovené v § 13 odst. 2 a 3,
- b) která podala žádost o udělení licence podle § 13 odst. 2 pro digitální televizní vysílání,
- c) které po 1. 1. 2006 vydala Rada rozhodnutí o udělení licence k digitálnímu televiznímu vysílání, ale toto rozhodnutí nenabylo právní moci nebo proti němu byla podána žaloba podle § 19, a
- d) která se písemně zaváže, že zahájí digitální televizní vysílání do 360 dnů ode dne udělení přechodné licence.

§ 24c

(1) Rada zahajuje řízení na návrh osoby, která splňuje podmínky podle § 24b. Řízení je zahájeno dnem, kdy je Radě doručena žádost.

(2) Rada vydá rozhodnutí nejpozději do 30 dnů ode dne doručení žádosti.

(3) Rozhodnutí rady obsahuje náležitosti podle § 18 a podmínky pro vysílání shodné s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o udělení licence podle § 24b písm. c) s tím, že program bude umístěn ve stejné síti zemských rádiových vysílacích zařízení (dále jen „vysílací síť“), pokud se tato osoba nedohodne s provozovatelem vysílacích sítí jinak.

§ 24d

(1) Držitel přechodné licence a držitel licence podle § 12 mohou uzavřít dohodu, jejímž předmětem je vyrovnání povinností a závazků držitele přechodné licence souvisejících s provozováním digitálního televizního vysílání podle přechodné licence. Součástí dohody musí být výslovné a neodvolatelné prohlášení, že strany dohody nebudou uplatňovat žádné nároky vůči státu z důvodů udělení, přechodu nebo ukončení přechodné licence podle § 24a nebo licence podle § 12. K uzavření dohody je třeba její evidence Radou. Dohoda nabývá účinnosti dnem, kdy je Radou provedena její evidence. Rada může evidenci odmítnout, neobsahuje-li dohoda prohlášení podle věty druhé.

(2) Ustanovení § 12 odst. 4, 6 a 7, § 14, 19 až 21, 24, 63 a 65 se na přechodnou licenci použijí obdobně.

(3) Na držitele přechodné licence se pro účely tohoto zákona pohlíží jako na provozovatele vysílání s licenci.

(4) Licence podle § 12 udělená provozovateli televizního vysílání, který není držitelem přechodné licence a neuzavře dohodu podle odstavce 1 nebo nebyla-li provedena evidence dohody Radou podle odstavce 1, vstupuje v platnost dnem následujícím po zániku přechodné licence podle § 24a odst. 3.“

7. V části třetí se za hlavu II se doplňují nové hlavy III a IV, které znějí:

„Hlava III

§ 25a

Kompenzační licence

(1) Provozovateli celoplošného televizního vysílání s licenci opravňující k zemskému analogovému televiznímu vysílání programu, jemuž byla rozhodnutím Rady licence rozšířena o právo vysílat tento program i digitálně, který

a) zahájil digitální televizní vysílání tohoto programu prostřednictvím sítí zemských rádiových vysílacích zařízení (dále jen "vysílací síť"), a

b) do 60 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona doručí Radě písemné prohlášení obsahující bezpodmínečný souhlas s vrácením souboru technických parametrů vysílání stanoveném v licenci v souladu s Technickým plánem přechodu, závazek ukončit zemské analogové televizní vysílání v termínu do 10. října 2010 a žádost o udělení licence,

vznikne právo na udělení jedné licence k celoplošnému zemskému digitálnímu televiznímu vysílání dalšího programu, včetně služeb přímo souvisejících s tímto programem.

(2) Pokud provozovatel celoplošného televizního vysílání s licenci opravňující k zemskému analogovému televiznímu vysílání programu, jemuž byla rozhodnutím Rady licence

rozšířena o právo vysílat tento program i digitálně, při postupu a splnění podmínek podle odstavce 1, v písemném prohlášení doručeném Radě nejpozději současně s podáním žádosti vysloví svůj písemný bezpodmínečný souhlas s vrácením souboru technických parametrů vysílání stanoveném v licenci v souladu s Technickým plánem přechodu a závazek ukončit zemské analogové televizní vysílání v termínu do 9. září 2009, vznikne mu právo na udělení celkem dvou licencí k celoplošnému zemskému digitálnímu televiznímu vysílání dalších programů včetně služeb přímo souvisejících s těmito programy.

(3) Rada udělí jednu licenci podle odstavce 1 nebo 2 do 60 dnů ode dne podání žádosti a stanoví jejich licenční podmínky podle návrhu žadatele.

(4) Druhou licenci podle odstavce 2 Rada udělí do 60 dnů po termínu dokončení přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání v České republice stanoveného Technickým plánem přechodu, pokud Český telekomunikační úřad oznámí, že v některé z vysílacích sítí pro šíření zemského digitálního televizního vysílání je k dispozici volná přenosová kapacita.

(5) Provozovatel vysílání s licencií podle odstavce 1 nebo 2 je povinen zahájit vysílání do 360 dnů ode dne udělení licence Radou.

(6) Rada rozhodne o odebrání licence udělené podle odstavce 1 nebo 2 a neudělí druhou licenci podle odstavců 2 a 4, pokud na základě závazného stanoviska Českého telekomunikačního úřadu provozovatel vysílání s rozšířenou licencií nesplní závazek ukončit analogové vysílání v příslušném termínu nebo opakovaně závažně poruší Technický plán přechodu.

(7) Na licenci udělenou podle odstavce 1 nebo 2, jakož i na žádosti se vztahují ustanovení § 12 odst. 4, 6 a 7, § 14, 19 až 21, 24, 63 a 65 zákona.

Hlava IV

§ 25b

Programový multiplex

(1) V programovém multiplexu musí být vysíláno alespoň 5 programů digitálně jedním nebo více provozovateli vysílání s licencií.

(2) Jestliže je splněna podmínka podle odstavce 1, nevyžaduje provozování digitálního televizního vysílání šestého a dalšího programu v rámci programového multiplexu udělení licence podle tohoto zákona, je-li provozovatelem digitálního televizního vysílání držitel licence podle tohoto zákona, který neprovozuje analogové televizní vysílání. Zahájení provozování televizního vysílání podle věty první podléhá registraci podle § 26.“

8. V nadpisu § 26 se slovo „převzatého“ zrušuje.

9. V § 26 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Registrace provozovatele digitálního televizního vysílání šestého a dalšího programu v rámci programového multiplexu opravňuje provozovatele k provozování digitálního televizního vysílání podle § 25b odst. 2.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

10. V § 27 odst. 1 se slovo „převzatého“ zrušuje.
11. V § 27 odst. 2 větě první se slova „převzatého“ a „převzaté“ zrušují.
12. V § 27 odst. 2 větě druhé se slovo „převzatého“ zrušuje.
13. V § 50 odstavec 4 zní:

„(4) Do vysílacího času se pro účely ustanovení odstavců 1 až 3 a 9 nezapočítává vysílání teletextu, televizních šotů vysílaných v rámci informační kampaně k přechodu na digitální televizní vysílání, které obsahují informace pro diváky o podmínkách a důsledcích přechodu na digitální televizní vysílání.“.

14. V § 50 se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) V případě programu vysílaného provozovatelem televizního vysílání ze zákona digitálně nesmí čas vyhrazený reklamě a sponzorování přesáhnout 1 % denního vysílacího času, přičemž v době od 19.00 hodin do 22.00 hodin nesmí překročit 6 minut v průběhu jedné vysílací hodiny. Ustanovení odstavce 1 se v tomto případě nepoužije.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o České televizi

Čl. III

Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 82/2005 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. a) se slova „souběhu zemského analogového a zemského digitálního vysílání“ nahrazují slovy „součtu území pokrytého signálem zemského analogového nebo zemského digitálního vysílání a území pokrytého signály souběžného zemského analogového a zemského digitálního vysílání“.
2. V § 3a odstavci 2 se vkládá věta druhá, která zní:

„Česká televize je oprávněna umístit v multiplexu veřejné služby vysílání programů jiného provozovatele digitálního televizního vysílání, pokud sama nevyužívá veškerý datový tok.“.

3. V § 3a odst. 2 větě třetí se za slovo „popřípadě“ vkládají slova „jinému provozovateli digitálního televizního vysílání nebo“.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

Po dobu do ukončení přechodu na zemské digitální vysílání Česká televize provozuje vysílání podle § 3 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, v souladu s Technickým plánem přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální vysílání vydaným Českým telekomunikačním úřadem.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o veřejných zakázkách

Čl. V

V § 18 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno s), které včetně poznámek pod čarou č. 26b a 26c zní:

„s) jde o veřejné zakázky zadávané provozovatelem vysílání ze zákona, jejichž předmětem je distribuce a šíření souhrnného datového toku multiplexu veřejné služby^{26b)}, pokud jsou zadávány podle zvláštního právního předpisu^{26c)}.“

^{26b)} § 3 odst. 1 písm. a) až c) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi a § 3 odst. 1 písm. b) zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu.“

^{26c)} § 281 až 288 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o rozhlasových a televizních poplatcích

Čl. VI

V § 17 zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, se slova „a § 14 bodu 2“ zrušují a slovo „nabývají“ se nahrazuje slovem „nabývá“.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

Čl. VII

ÚČINNOST

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou čl. II bodu 14, který v případě, že do 30. listopadu 2007 neučiní všichni provozovatelé regionálního a celoplošného zemského analogového televizního vysílání písemný bezpodmínečný souhlas s vrácením souboru technických parametrů vysílání stanoveném v licenci v souladu s Technickým plánem přechodu a závazek ukončit analogové vysílání v termínu do 9. září. 2009, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2008 a pozbývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém poslední provozovatel analogového televizního vysílání toto vysílání ukončil.

Důvodová zpráva

A. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Zákonem č. 235/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, byla přijata právní úprava, jež legislativně nastavuje přechod z analogového zemského televizního vysílání na digitální zemské televizní vysílání (dále jen „přechod na digitální vysílání“). Vzhledem k tomu, že výše uvedený zákon nezohlednil všechny aspekty procesu přechodu na digitální vysílání, je nutné upravit stávající právní úpravu tak, aby se odstranily překážky, které tomuto přechodu aktuálně brání.

Problematiku přechodu na digitální vysílání upravují následujícími zákony:

- zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích),
- zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů,
- zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi,
- zákon č. 235/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Přechod na digitální vysílání je nevyhnutelný proces daný světovým trendem digitalizace a konvergence přenosových platforem a služeb i zvyšující se potřebou efektivnějšího využívání kmitočtového spektra. Komplexní problematika tohoto procesu je velice rozsáhlá a je úzce svázána se státní politikou zejména v oblasti elektronických komunikací, informatiky, kultury a sociální péče. Přechod na digitální vysílání je z celospolečenského hlediska významným krokem, který nejširší veřejnosti nabídne nejen novou kvalitu a širší nabídku televizních programů, ale umožní jí vstup do zcela nového informačního prostředí v oblasti rozvíjejících se interaktivních služeb.

Přínosem digitálního televizního vysílání pro spotřebitele je ve srovnání s analogovou televizí širší obsahová nabídka daná větším počtem televizních programů, větší působivost a realismus pro diváka umožněný vylepšením kvality obrazu a zvuku, zvýšená flexibilita příjmu na přenosných a mobilních zařízeních a rozšířené informační služby vedoucí díky interaktivitě k větší participaci diváků. Tyto přínosy jsou odvozeny především od možnosti zpracovávat a komprimovat digitální data, čímž se kapacita sítě využije mnohem účinněji než v případě analogových signálů.

Přechod na digitální vysílání má rovněž potenciál přispět k lepšímu uspokojování specifických potřeb starších a postižených občanů, neboť může poskytovat pomocné služby, například vylepšené titulky, zvukový komentář, tlumočení do znakové řeči, EPG (elektronický programový průvodce) a jiné doplňkové služby.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Cestou pro odblokování současné komplikované situace je vyřešení problémů především ve dvou hlavních oblastech:

- získání volných kmitočtů pro sestavení a vybudování digitálních sítí určených pro televizní vysílání,
- zajištění obsahu vysílání pro digitální sítě.

Návrh zákona obsahuje konkrétní řešení pro naplnění tohoto veřejného zájmu, která zajistí vstup nových televizních programů na televizní trh a prolomení nemožnosti zahájit digitální televizní vysílání v plném rozsahu. Cílem je rozšíření nabídky současných televizních programů vysílaných prostřednictvím zemského televizního vysílání o nové programy a související služby. Návrh zákona zahrnuje kromě formy televizního vysílání provozovatelů s licenci i zopakovaný princip udělení tzv. kompenzačních licencí a pro další fázi zavádí tzv. institut programového multiplexu s registrovanými programy. Dosud v České republice probíhá zemské digitální vysílání, které je bez této úpravy značně omezeno.

Podstata navrhovaných změn spočívá

- a) ve změně zákona o elektronických komunikacích, které upravují poplatky za využívání rádiových kmitočtů v případě šíření a přenosu televizního vysílání,
- b) ve změně zákona o elektronických komunikacích, která zpřesňuje řešení sporů mezi provozovateli digitálních sítí a provozovateli vysílání,
- c) v řešení situace v případě subjektů, kterým po 1. 1. 2006 vydala Rada rozhodnutí o udělení licence k digitálnímu televiznímu vysílání, ale toto rozhodnutí nenabývalo právní moci nebo proti němu byla podána žaloba,
- d) v udělení kompenzačních licencí pro stávající provozovatele zemského analogového televizního vysílání v případě, že se zaváží navracet analogové kmitočty v souladu s Technickým plánem přechodu,
- e) v odstranění přísné regulace pro digitální převzaté vysílání a umožnění jeho dočasného vysílání prostřednictvím sítí zemských rádiových zařízení,
- f) v možnosti vytvoření programového multiplexu provozovatelem nebo provozovateli vysílání s licenci, který v rámci tohoto multiplexu může za stanovených podmínek vysílat další programy, které nevyžadují udělení licence,
- g) ve změnách zákona o České televizi, které na dobu přechodu na digitální vysílání zpřesňují její povinnost provozovat současně analogové a digitální vysílání tak, aby příjem jejích programů byl zajištěn alespoň pro 95% obyvatel České republiky,
- h) ve změně zákona o veřejných zakázkách, které upravují podmínky pro realizaci veřejných zakázek pro výstavbu digitálních sítí pro potřeby provozovatele televizního vysílání ze zákona.

Ad a)

S ohledem na postupné ukončování analogového televizního vysílání a jeho nahrazování vysíláním digitálním je potřeba tento vývoj zakomponovat i do poplatků za vysílání, včetně rozlišení a diverzifikace pro analogové a digitální vysílání. Jde o úpravu poplatků držitelů oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, v rámci které se významně rozšiřuje možné cenové rozpětí, resp. se zvyšuje jeho horní hranice. Jde o významný motivační prvek pro zkrácení doby přechodu na digitální vysílání a omezení nutnosti dlouhého souběhu obou způsobů vysílání.

Konečná pravomoc stanovení skutečné výše poplatků je podle zákona v kompetenci vlády, která stanoví rozdílnou výši poplatků pro analogové a digitální televizní vysílání i s možností prominutí části poplatků u těch provozovatelů digitálních sítí, ve kterých budou šířeny programy provozovatelů vysílání s licencí, kteří se zavázali k vracení souboru technických parametrů v souladu s Technickým plánem přechodu. Poplatek, hrazený provozovatelem sítě, je stanoven jako oprávněně vynaložený náklad s možností jeho požadování na provozovatelé televizního vysílání.

Ad b)

Návrh obsahuje zpřesnění procedury pro řešení případných sporů, které se již v současné době díky neúplnostem či nejasnostem platných právních předpisů nedaří zdárně dokončit. Jde zejména o spory mezi provozovateli sítí elektronických komunikací a provozovateli vysílání při uzavírání smluv na šíření rozhlasového a televizního vysílání. V návrhu jsou specifikovány podmínky, za kterých je možné dohody ze strany jednotlivých účastníků odmítnout. Současně je navrženo doplnění postupu regulačního úřadu při konkrétním řešení sporů, a kdy lze prohlášení vůle stran dohody nahradit rozhodnutím úřadu.

Ad c)

V současné době došlo k zablokování situace v zahájení vysílání nových televizních programů, které by spolu se současnými provozovateli televizního vysílání naplnily jeden z hlavních přínosů digitálního vysílání a tím je zvýšení programové nabídky pro diváky. Dostatečná programová nabídka vysílaná digitálně je také jedním z hlavních motivů pro diváky, kteří se rozhodují přejít na digitální vysílání. Současný komplikovaný vývoj představuje určité riziko, včetně možnosti nároků provozovatelů vysílání za marně vynaložené investice, a nepředvídatelné časové lhůty pro dokončení procesu, který započal rozhodnutím RRTV o udělení nových licencí pro televizní digitální vysílání v dubnu 2006 a byl zkomplikován návaznými soudními spory.

Návrh přináší řešení současné situace a podporuje rozvoj mediálního trhu, rozmanitost programové nabídky a naplňuje tak i zásady z programového prohlášení vlády - „*Vláda považuje za významný přechod na digitální vysílání a hodlá předložit návrh změn příslušných právních předpisů nezbytných k realizaci tohoto záměru. Od tohoto procesu očekává rozvoj mediálního trhu, který ve svém důsledku povede ke zvýšení programové rozmanitosti, vzdělanosti a informovanosti občanů.*“

Podstatou navrhovaných úprav je uplatnění institutu tzv. přechodné licence na omezenou dobu, která by umožnila provozovatelům vysílání, kteří získali od RRTV licenci k televiznímu vysílání v době po 1.1.2006, včasné zahájení vysílání. Tento princip se bude vztahovat i na všechny další držitele licencí, kteří získají licence od RRTV na základě licenčního řízení, a u kterých hrozí případné zablokování možnosti zahájit vysílání. Přechodná licence bude udělována ve zvláštním řízení RRTV a bude obsahovat licenční podmínky shodné s rozhodnutím RRTV o udělení licencí. Přechodná licence se uděluje na dobu určitou na 5 let a nedojde-li k uzavření dohody s držitelem licence podle § 12 zákona č.231/2001 Sb., bude platnost této přechodné licence prodloužena na dalších 5 let. Předmětem oboustranné dohody je vyrovnání povinností a závazků držitele přechodné licence souvisejících s provozováním televizního vysílání, včetně neodvolatelného prohlášení, že strany dohody nebudou uplatňovat žádné nároky vůči státu z důvodů souvisejících s udělením licencí. Platnost přechodných licencí končí uplynutím lhůty

nebo přidělením licence shodným provozovatelům podle § 12 až § 18 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Cílem je tedy, kromě zamezení rizika možných nároků na náhrady za vynaložené investice provozovatelů vysílání spojené s přípravou vysílání, vytvoření větší motivace pro diváky a obecně podpora rozvoje podnikatelského prostředí a konkurence na mediálním trhu. Realizací navržených úprav tak bude možné zajistit také dostatečnou kapacitu pro naplnění digitálních sítí televizními programy a tím i podpořit dostatečně rychlou a efektivní výstavbu celoplošných sítí pro zemské digitální televizní vysílání.

Ad d)

Zákonem č. 235/2006 Sb. byla přijata úprava, která ustanovila možnost pro provozovatele celoplošného televizního vysílání s licenci získat tzv. „kompenzační“ licenci, pokud se do 90 dnů od nabytí účinnosti tohoto zákona doručí Radě souhlas s prováděním změn v souboru technických parametrů vysílání stanoveném v jejich licenci v souladu s Technickým plánem přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání (dále jen „Technický plán přechodu“). Jelikož Technický plán přechodu byl uveřejněn až po uplynutí 90 denní lhůty, stalo se dané ustanovení obsoletní.

Z důvodu omezené kapacity kmitočtového spektra nelze provést v plném rozsahu přechod na digitální vysílání bez „analogových“ kmitočtů provozovatelů celoplošného televizního vysílání, které jsou součástí jejich licence v podobě souboru technických parametrů vysílání. Navrhuje se tudíž využít již dříve Parlamentem přijatého institutu „kompenzačních“ licencí, který nemohl být z výše uvedeného důvodu aplikován.

V případě rychlejšího postupu při vracení kmitočtů využívaných pro zemské analogové televizní vysílání ze strany provozovatelů tohoto vysílání v souladu s Technickým plánem do 9.9.2009 vznikne těmto provozovatelům s licenci právo na další, v pořadí druhou kompenzační licenci, kterou bude možné využít po dokončení realizace Technického plánu přechodu. To napomůže zrychlení celého přechodu a rychlejší výstavbě digitálních sítí.

Ad e)

Národní koordinační skupina pro digitální vysílání v ČR v rámci své legislativní pracovní skupiny a v součinnosti s Ministerstvem kultury obdržely připomínky a podněty k problematice upravené v § 17 odst. 4 od Asociace provozovatelů veřejných telekomunikačních sítí, České asociace kompetitivních komunikací a Asociace provozovatelů mobilních sítí. O vyjádření k těmto připomínkám Ministerstvo kultury požádalo Ministerstvo informatiky, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Český telekomunikační úřad a Radu pro rozhlasové a televizní vysílání. Za výstup opakovaného posouzení lze označit konstatování, že přijetím úpravy obsažené v § 17 odst. 4 byla zavedena velmi přísná regulace v oblasti digitálního převzatého vysílání, která svou povahou brání novým soutěžitelům v přístupu na trh.

Návrh tak umožňuje dočasné vysílání převzatého televizního vysílání podnikatelů zajišťujících sítě elektronických komunikací. Navržená změna současně neomezuje přístup nových

televizních programů k vysílání ve volných digitálních sítích na základě udělené licence, přechodné licence nebo registrace v rámci nového institutu tzv. programového multiplexu. Tito provozovatelé mají přednost při umístění do volných pozic v digitálních sítích před převzatým vysíláním, což mj. znamená i podporu vlastních domácích televizních programů, určených pro domácí trh.

Stávající právní úprava umožňuje Radě registrovat provozovatele převzatého vysílání pouze v případě, bude-li převzaté vysílání provozováno prostřednictvím kabelového systému nebo družice. Od 1. 1. 2012 by Rada měla mít možnost registrovat provozovatele převzatého vysílání pro všechny sítě elektronických komunikací, avšak s výjimkou zemských vysílacích rádiových zařízení (dále jen „vysílač“). Tato výjimka zohledňuje skutečnost, že většina obyvatel České republiky přijímá televizní vysílání šířené prostřednictvím zemské přenosové platformy, na kterou by měly mít přednostní přístup původní programy, neboť její kapacita zůstává limitována omezenou dostupností vhodného kmitočtového spektra i v digitálním prostředí. V souvislosti s rozvojem nových technologií se nicméně ukazuje, že bez umožnění převzatého vysílání prostřednictvím vysílačů nebudou v České republice vytvořeny podmínky pro včasné zahájení digitálního vysílání do mobilních telefonů (DVB-H).

Ad f)

V případě postupu příslušných provozovatelů televizního vysílání s licencí v souladu s Technickým plánem přechodu upravuje návrh zákona možnost získání dalších programových pozic v jednotlivých digitálních sítích dle jejich dalšího vývoje, zejména v souvislosti s možností využití vyšších kompresních standardů pro vysílání, jejímž využitím může být navýšena kapacita digitálních sítí pro další televizní programy. Možnost vysílat další televizní programy již ve zjednodušeném režimu budou mít pouze držitelé licencí pro televizní vysílání. Provozování nových televizních programů v rámci programového multiplexu bude podléhat pouze registraci. Podmínkou pro nárok na další televizní programy v příslušné digitální síti jedné nebo více právnických osob je vlastnictví licencí pro celoplošné televizní vysílání minimálně 5 televizních programů.

Ad g)

Zákon o České televizi již České televizi přechod na digitální vysílání umožňuje. Nicméně se ukazuje, že je potřebné provést určité novelizační zásahy, aby i v období postupného ukončování analogového vysílání měla Česká televize reálnou možnost naplňovat povinnost zajišťovat příjem vysílání programů ČT 1 a ČT 2 alespoň pro 95 % obyvatel České republiky a zároveň se její vlastní přechod na digitální vysílání uskutečňoval v koordinaci s ostatními zúčastněnými subjekty podle Technického plánu přechodu.

Zpřesňuje se text ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) tak, aby pro naplňování povinnosti umožnit příjem určitých programů České televize pro alespoň 95% obyvatel České republiky byl určující součet území pokrytých zemským analogovým nebo zemským digitálním vysíláním a území pokrytých souběžným zemským analogovým a zemským digitálním vysíláním.

Ad h)

Pokud mají být termíny uvedené v Technickém plánu přechodu reálně plněny provozovatelem vysílání ze zákona, je zapotřebí upravit výjimku z postupu podle zákona o veřejných zakázkách

v případě distribuce a šíření souhrnného datového toku multiplexu veřejné služby, a to pouze na dočasné období přechodu na digitální vysílání. V opačném případě se vzhledem k potřebě dodržet zákonné i přípravné lhůty v rámci procesu zadávání veřejných zakázek, jeví být splnění termínů obsažených v Technickém plánu přechodu jako nereálné. A mohl by ohrozit další navazující postupy při výstavbě dalších sítí a zahájení vysílání dalších nových televizních programů.

Existuje řada zcela evidentních omezení vycházejících z technických parametrů, současného umístění vysílačů, vlastnických vztahů k vysílacím zařízením, přidělení individuálních oprávnění telekomunikačním operátorům, z potřeb realizace přechodu na digitální vysílání a z potřeb diváků. Česká televize však nemá žádné zákonné zmocnění tyto parametry závazně definovat a použít je v rámci zadání výběrového řízení. Tím by se vystavila při realizaci veřejné soutěže soudním sporům a zároveň by došlo k časově nedefinovatelnému průběhu procesu digitalizace. Cílem je zajistit jednoznačné legislativní zpřesnění již existující výjimky obsažené v § 18 odst. 1 písm. i) platného zákona o veřejných zakázkách ve vztahu k poskytování nebo provozování veřejné telekomunikační sítě veřejným zadavatelem. Současně návrh zachovává povinnost provozovatele televizního vysílání ze zákona postupovat při realizaci veřejných zakázek v souladu s Obchodním zákoníkem.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Přechod na digitální vysílání je komplikovaný a rozsáhlý proces, který musí být koordinován s okolními státy a v rámci území České republiky zasáhne každou domácnost, která využívá zemského vysílání pro příjem televizních programů. V podstatě postihne každého diváka, neboť nepochybně dojde ke změně programové nabídky.

V současné fázi tento proces vyžaduje legislativní zakotvení překlenovacího právního rámce, jenž by eliminoval aktuální překážky přechodu na digitální vysílání spočívající v nedostatku obsahu, který by mohl být šířen prostřednictvím volné kapacity zemských vysílacích sítí.

Vzhledem k tomu, že dříve přijatá právní úprava nesplnila v předpokládaném rozsahu svůj účel, je nutné provést další novelizace, a to zákona č. 231/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 483/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 127/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 348/2005 Sb.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s Ústavou České republiky i Listinou základních práv a svobod, včetně čl. 17, který upravuje právo na svobodu projevu a čl. 36 stanovující možnost pro každého se domáhat svého práva u nezávislého a nestranného soudu.

5. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, její slučitelnost s právními akty ES

Navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. Předpisy Evropského společenství tuto problematiku speciálně neupravují.

6. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na veřejné rozpočty, hospodářské subjekty a podnikatele, sociální dopady a dopady na životní prostředí

Navrhovaná úprava nezakládá nové dopady na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. Navrhovaná právní úprava nebude mít negativní dopad na podnikatelské prostředí

v České republice, naopak by se měla zvýšit právní jistota dotčených subjektů v souvislosti s přechodem na digitální vysílání. Rovněž nebude mít negativní sociální dopady ani dopad na životní prostředí.

B. Zvláštní část

K Čl. I bodu 1

Navrhuje se uložit České televizi povinnost postupovat při provozování zemského analogového a digitálního vysílání podle Technického plánu přechodu.

K Čl. I bodu 2

V nově doplňovaném § 24 odst. 2 písm. d) se navrhuje změna mezí, ve kterých se mohou pohybovat poplatky za využívání radiových kmitočtů v případě šíření a přenosu televizního vysílání v závislosti na druhu kmitočtového pásma a televizního vysílání a na parametrech rádiového zařízení. Stávající meze od 375 do 180 000 Kč se navrhuje změnit na meze od 375 do 18 000 000 Kč.

K Čl. I bodu 3

V nově doplňovaném § 24 odst. 4 se navrhuje, aby poplatky za využívání radiových kmitočtů, které držitel oprávnění k využívání radiových kmitočtů musel vynaložit mohl požadovat od provozovatele televizního vysílání.

K Čl. I bodu 4

Doplňuje se text ustanovení § 24 odst. 5 tak, aby vláda mohla u poplatku za využívání radiových kmitočtů pro televizní vysílání stanovit vyšší rozdílně pro analogové a digitální televizní vysílání a stanovit způsob určení výše prominutí části poplatku pro ty držitele oprávnění k využívání radiových kmitočtů, v jejichž síti vysílají provozovatelé televizního vysílání, kteří vyslovili svůj bezpodmínečný souhlas s prováděním změn v souboru technických parametrů vysílání stanoveném v licenci v souladu s Technickým plánem přechodu a závazek ukončit analogové vysílání do 9. září 2009 nebo do 10. října 2010.

K Čl. I bodu 5

V souvislosti s procesem digitalizace lze s ohledem na dosavadní zkušenosti předpokládat návrhy na řešení sporů o uzavření smlouvy k šíření televizního vysílání. Dosavadní právní úprava neobsahuje výslovnou povinnost podnikatele poskytujícího tuto službu elektronických komunikací požadavku na uzavření takové smlouvy vyhovět. Stávající znění § 72a zákona o elektronických komunikacích nestanovuje poskytovateli služby šíření rozhlasového a televizního vysílání povinnost uzavřít smlouvu s provozovatelem rozhlasového nebo televizního vysílání. Ustanovení tak umožňuje nadbytečná řízení u ČTÚ na uložení povinnosti uzavřít smlouvu, která nelze pozitivně dokončit. Navrhovaná změna vkládá kontraktační povinnost při splnění navržených podmínek. Zapracování tohoto ustanovení vede k výraznější právní jistotě provozovatelů vysílání, avšak současně obsahuje vyváženost z hlediska přiměřenosti jejich požadavků na poskytovatele služby elektronických komunikací.

K Čl. I bodu 6

V případě řešení sporů o uzavření smlouvy k šíření televizního vysílání lze dle návrhu v době do jednoho roku od zahájení jednání o smlouvě domáhat se u Českého telekomunikačního úřadu, aby prohlášení vůle bylo nahrazeno jeho rozhodnutím. Jedná se o období úpravy, kterou zná občanské právo (např. § 50a občanského zákoníku) jako reakci na neplnění povinnosti jedné ze stran právního vztahu.

K Čl. II bodu 1

Navrhuje se rozšířit § 2 odst. 1. o pojmy programový multiplex, přechodná licence a kompenzační licence, které jsou nově zaváděny do zákona.

K Čl. II bodu 2

Navrhuje se vyjmout oblast převzatého vysílání z dopadů regulace podle § 17 odst. 4. Neboť nemožnost udělit registraci k provozování převzatého vysílání pouze digitálně subjektu, který je zároveň podnikatelem zajišťujícím síť elektronických komunikací, popřípadě subjektům, kteří jsou s takovým podnikatelem ekonomicky nebo personálně propojeny, brání ekonomicky efektivnímu způsobu uvádění služeb obsahu vysílání a jeho přenosu na trh maloobchodní distribuce televizních programů.

Zákaz udělení licence k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů pouze digitálně podnikateli zajišťujícím síť elektronických komunikací nebo osobě, která je s takovým podnikatelem ekonomicky nebo personálně spojena zůstává v zákoně nadále zachován.

K Čl. II bodu 3

V nově doplňovaném § 17 odst. 5 se navrhuje, aby se dopady ustanovení § 17 odst. 4 nevztahovaly na místní vysílání, které z důvodu své povahy (obsah musí být vytvářen cíleně pro místně vymezenou oblast) má obecně nižší míru regulace.

V nově doplňovaném § 17 odst. 6 se navrhuje, aby podnikatel nebo skupina podnikatelů sítě elektronických komunikací byli oprávněni dočasně provozovat převzaté vysílání šířeného prostřednictvím sítě zemských vysílačích rádiových zařízení, pokud o provozování digitálního vysílání neprojeví zájem žádný provozovatel digitálního televizního vysílání s licencií podle § 12 nebo přechodnou licencií podle § 24a anebo provozovatel digitálního televizního vysílání uvedeného v § 25b odst. 2.

K Čl. II bodu 4

Nově znějícím § 18 odst. 3 se upravuje obsah rozhodnutí Rady při udělování licencí nebo při zamítnutí žádosti o licenci.

K Čl. II bodu 5

Nové znějícím § 20 odst. 1 se upravuje možnost Rady omezit soubor technických parametrů vysílání provozovateli vysílání s licencií, která podle závazného stanoviska ČTÚ efektivně nevyužíval přidělený kmitočet. Kompetentním orgánem k posouzení efektivity využívání kmitočtů je ČTÚ nikoliv Rada.

K Čl. II bodu 6

V nově doplňovaném § 24a až 24d se navrhuje, možnost vysílání provozovatelů, kterým byla vydána licence Radou po 1.1.2006 a následně byla soudně napadena. Těmto

provozovatelům bude umožněno provozovat televizní vysílání na základě přechodné licence s platností na dobu 5 let, která může být na základě podmínek prodloužena. Platnost přechodných licencí skončí vydáním řádných licencí nebo po uplynutí lhůty platnosti.

K Čl. II bodu 7

V nově doplněné Hlavě III se navrhuje za jakých podmínek mají být uděleny stávajícím provozovatelům zemského analogového televizního vysílání kompenzační licence. Účelem udělení těchto licencí je kompenzovat uvedeným komerčním provozovatelům hodnotu postupného „vzdání se“ práva na analogové využívání kmitočtů před ukončením doby platnosti jejich licence.

Otázka, zda udělení těchto tzv. kompenzačních licencí nepředstavuje veřejnou podporu neslučitelnou s právem ES (dále jen „veřejná podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o založení ES“) byla posouzena v rámci legislativní pracovní skupiny Národní koordinační skupiny pro digitální vysílání v České republice se závěrem, že v daném případě se o veřejnou podporu nejedná. Veřejnou podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o založení ES se rozumí podpora, která je poskytována ze státních prostředků, narušuje nebo hrozí narušením hospodářské soutěže, zvýhodňuje určité podnikání nebo odvětví výroby a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Pro naplnění pojmu „veřejná podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o založení ES“ je třeba splnit současně všechny čtyři uvedené znaky. Druhý až čtvrtý z uvedených znaků jsou sice splněny, avšak první znak „podpora poskytovaná ze státních prostředků“ naplněn není. Z judikátů Evropského soudního dvora (rozhodnutí soudu C-72/91 a C-73/91, rozhodnutí soudu k případům C-52/97, C-53/97 a C-54/97, rozhodnutí soudu C-189/91 nebo rozhodnutí soudu C-379/98) vyplývá, že pro naplnění znaku „podpora poskytovaná ze státních prostředků“ musí být prokázán přímý či nepřímý dopad na veřejné rozpočty. V předmětném případě takový dopad jednoznačně prokázán nebyl. Rovněž Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, s nímž byla předmětná otázka konzultována, zastává na základě výše uvedených skutečností stanovisko, že případné udělení kompenzačních licencí nezakládá veřejnou podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o založení ES.

V nově doplněné Hlavě IV se navrhuje vznik programového multiplexu, ve kterém je vysíláno alespoň 5 programů digitálně jedním nebo více provozovateli vysílání s licenci. V případě splnění této podmínky je možné v takovémto multiplexu provozovat digitální televizní vysílání dalších programů, na které se nebude vztahovat licenční řízení. Tyto další programy budou podléhat pouze registraci. V případě zahájení provozování televizního vysílání takovýchto programů je povinností provozovatele digitálního televizního vysílání oznámit tuto skutečnost Radě, a to nejméně 60 dní před zahájením provozování digitálního televizního vysílání.

K Čl. II bodu 8

Legislativně technická úprava.

K Čl. II bodu 9

V nově doplňovaném § 26 odst. 2 se navrhuje, aby další programy provozovatele digitálního televizního vysílání v rámci programového multiplexu mohly být registrovány v návaznosti na § 25b.

K Čl. II bodu 10, 11 a 12

Legislativně technická úprava.

K Čl. II bodu 13

Upravený § 50 odst. 4 stanovuje, že za reklamní vysílání se nepovažuje vysílání televizních šotů v rámci informační kampaně k přechodu na digitální vysílání, která obsahuje informace pro

diváky o podmínkách a důsledcích přechodu na digitální vysílání. Tato úprava má za cíl lepší informovanost občanů o přechodu na digitální vysílání.

K Čl. II bodu 14

V nově doplňovaném § 50 odst. 9 se navrhuje, aby v případě, že do 30. listopadu 2007 všichni provozovatelé regionálního a celoplošného zemského analogového televizního vysílání neučiní písemný bezpodmínečný souhlas s vrácením souboru technických parametrů vysílání stanoveném v licenci v souladu s Technickým plánem přechodu a závazek ukončit analogové vysílání v termínu do 9. září. 2009, bude provozovateli televizního vysílání ze zákona v rámci programů vysílaných digitálně umožněno zařadit vysílání reklamy.

K Čl. III bodu 1

Zpřesňuje se text ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) tak, aby pro naplňování povinnosti umožnit příjem programů České televize pro alespoň 95% obyvatel České republiky byl určující součet území pokrytých zemským analogovým nebo zemským digitálním vysíláním a území pokrytých souběžným zemským analogovým a zemským digitálním vysíláním.

K Čl. III bodu 2

Upravený § 3a odst. 2 umožňuje provozovateli vysílání ze zákona umístit za určitých podmínek v multiplexu veřejné služby vysílání programů jiného provozovatele digitálního televizního vysílání.

K Čl. III bodu 3

Legislativně technická úprava.

K Čl. IV

Navrhuje se uložit provozovateli vysílání ze zákona povinnost postupovat při přechodu ze zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání podle Technického plánu přechodu.

K Čl. V

Navrhuje se doplnit výčet výjimek z postupu podle zákona o veřejných zakázkách o provozovatele vysílání ze zákona, který v případě zajištění distribuce a šíření souhrnného datového toku bude postupovat dle obchodního zákoníku.

K Čl. VI

Zrušuje se část textu ustanovení § 17 tak, aby došlo k provázání navrhovaných ustanovení zákona č. 231/2001 Sb., „o provozování rozhlasového a televizního vysílání se zákonem č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích.

K Čl. VII

Vzhledem k naléhavosti vymezení právní úpravy přechodu na digitální vysílání se navrhuje stanovit účinnost zákona dnem jeho vyhlášení s výjimkou některých navrhovaných ustanovení, které v případě, že do 30. listopadu 2007 neučiní všichni provozovatelé regionálního a celoplošného zemského analogového televizního vysílání písemný bezpodmínečný souhlas s vrácením souboru technických parametrů vysílání stanoveném v licenci v souladu s Technickým plánem přechodu a závazek ukončit analogové vysílání v termínu do 9. září. 2009, nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2008.